

Мова дорослих – взірець для наслідування

Мова дорослих - приклад для дітей. Успіх мовленнєвого розвитку дитини насамперед залежить від мови дорослих, які її оточують з раннього дитинства. Малюк навчається говорити завдяки слуху і здібності до наслідування. Відомо, що дитина дошкільного віку легко наслідує неправильну вимову дорослих, переймає місцеву говірку, діалектизми. Причинами помилок в мові дорослих є вплив діалектного оточення і невміння відрізнити звукову норму.

Яскрава, виразна мова дорослих привертає увагу дітей, полегшує розуміння її і запам'ятовування. Суха, монотонна мова не повинна бути зразком для наслідування. Виразність забезпечується інтонацією, що надає мові мелодійності. Інтонація – це вміння регулювати силу голосу, користуватись логічним наголосом, паузами, темпом мовлення. Не можна кричати в розмові з дитиною. Голосна, криклива мова викликає у дошкільнят байдуже ставлення до її змісту, роздратованість у поведінці. Дитина намагається відповісти батькам таким же тоном і це надає мові відтінок грубості.

Слід дотримуватись відповідного темпу мовлення. Не розмовляйте з дітьми швидким темпом, оскільки стежити за такою мовою батьків дітям важко, вони відволікаються, стомлюються слухати, так виховується неуважність до слова. Крім того, коли дитина наслідує швидкий темп мови батьків, у неї може виникнути заїкання.

Мова батьків має бути орфографічно і граматично правильною, вимова звуків чіткою. Дитина швидше навчиться говорити правильно, коли чутиме навколо себе правильну, літературну мову.

Справжнім скарбом рідної української мови є твори усної народної творчості: приказки, загадки, скоромовки, вірші, казки. Дорослим необхідно вживати влучні вирази, народні перлини в живу розмовну мову, вивчати з дітьми народні твори.

У розвитку мовлення дитини надзвичайно важливу роль відіграє добрий слух. Пошкодження слуху в ранньому дитинстві затримує розвиток мови. Знижений слух є перешкодою до розуміння мови оточуючих, а це затримує розвиток мовної активності дітей. Батьки повинні берегти слух дитини, стежити за станом слухового органу. Не можна говорити над самим вухом дитини, недоцільно й цілувати у вушко малюка. Знижує слухову увагу дитини постійний шум у кімнаті, голосне звучання радіо, телевізора, голосні розмови дорослих. Першою ознакою зниженого слуху є відсутність реакції дитини на мову людей, що її оточують. Батьки повинні постійно піклуватися про збереження слуху дитини, розвивати слухову увагу, спостережливість.